

Sprawozdanie

komisyi dla spraw Wydziału krajowego o ustanowie służby krajowej.

Wysoki Sejmie!

Na mocy uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 16. Grudnia 1865. zajęła się komisya ocenieniem projektu ustawy służby krajowej, i miło jej oświadczyć, że i te prace Wydziału krajowego znalazła tak dokładną, iż jej nie wiele w tej mierze zmienić wypadło.

W oddziale II. §. 4. traktującym o kwalifikacyi urzędników. zmieniła komisya projekt Wydziału o tyle, iż od kandydata na dyrektora kancelaryi, który według uchwalonej już przez Wysoki Sejm instrukcyi jest tylko urzędnikiem manipulacyjnym, nie wymaga się dowodu ukończonych szkół prawnych; dalej iż od kandydatów na urzędników obrachunkowych i kasowych nie wymaga się ukończenia całego wyższego gimnazjum lub wyższej szkoły realnej, lecz tylko ukończenia 6. klasy gimnazyalnej lub realnej, ale za to wymaga się, czego nie wymagał projekt, dowodu złożonego z dobrym postępowaniem egzaminu z rachunkowości kameralnej lub merkantylnej. Zdawało się komisyi, że egzamin taki nierównie większą jest rękojmią pożądaney kwalifikacyi, aniżeli odbyte szkoły gimnazyalne lub realne.

W §. 13. stanowiącym, iż przy wykonaniu przysięgi przez urzędnika podrzędnej rangi obecnym być ma zwykle naczelnik odnośnego urzędu lub zakładu, uważała komisya dorzucić dodatek „jeżeli tenże (naczelnik) w mieście Lwowie się znajduje“; — gdyż zdawało jej się rzeczą zbyt kosztowną a zarazem zbyt częstą, ażeby naczelnik częstokroć z stron dalekich zjeżdżał kosztem, oczywiście kraju do Lwowa, jedynie dla attentowania aktowi przysięgi swego urzędnika.

Za zbyt częstą uważała również komisya wymagane w projekcie Wydziału przypomnienie przysięgi urzędnikowi w razie, gdy tenże nie zmieniając kategorii służby na wyższą posadę posunięty został (n. p. z adjunkta 3. klasy na adjunkta 2. klasy), a to dla tego, że urzędnik, który przeszedł tylko na wyższą płacę, a kategorii nie zmienił, nie zmienił w niczem obowiązków do kategorii własnie, a nie do mniejszej lub większej płacy w tej kategorii przywiązanych.

W oddziale III. opuściła komisya §§. 22. i 23., bo przepisy zachowania się z kolegami i stronami jako odnoszące się raczej do ogólnych prawideł dobrego wychowania i towarzyskiego pozycia, zdawały się jej w przepisach o służbie krajowej zbyt częstymi.

W oddziale IV. §. 33. (dawniej §. 37.) opuściła komisya przepis w projekcie zawarty, iż dopóki ustawa emerytalna wydana nie zostanie, Wydział krajowy trzymać się będzie ustaw emerytalnych dla rządowych urzędników i służb obowiązujących, a to z powodu, że według zasięgniętych w Wydziale krajowym wiadomości, ustawa emerytalna na zupełnie odmiennych podstawach opracowana będzie od tych, jakich się Rząd obecnie trzyma, te zaś obciążałyby za nadto fundusz krajowy.

W §. 37. (dawniej 41.) nadała komisya Wydziałowi krajowemu moc przyznawania urzędnikom Wydziału krajowego, celującym pracowitością i zdolnością, po dłuższej służbie dodatku osobistego do płacy aż do wysokości 200 złr. w. a. Przepis ten ma zastąpić wykreślone z etatu osób postanowienie, według którego urzędnik Wydziału krajowego po 15-letniej służbie przechodzić miał, gdyby w tym

czasie nie awansował, z klasy niższej do klasy wyższej z mocy ustawy. Postanowienie to biorące w opiekę tylko urzędników klasy niższej, nie zostawiało urzędnikom klasy pierwszej żadnej już na przyszłość nadziei polepszenia bytu swego materialnego, a więc i żadnej już zachęty; a nadto zostawiało bez względu na wybitne tychże zasługi czasowi tylko to, co rzeczywiście ocenieniu władzy pozostawione być powinno. Dla tego sądzi komisya, że przepisem powyższym i jedno i drugie snadnie i w sposób sprawiedliwy z sobą pogodziła.

W prawidłach względem dyet i kosztów podróży urzędników i służ krajowych zaszła w §. 2. ta zmiana, że kiedy w projekcie Wydziału, urzędnikami konceptowymi pierwszej klasy według dyet byli tylko radey, których w składzie Wydziału krajowego obecnie już nie ma, w projekcie komisyi urzędnikami konceptowymi pierwszej klasy według dyet są wszyscy sekretarze, gdyż w tej najwyższej kategorii urzędników nie wypadalo, zdaniem komisyi, zaprowadzać żadnej pod względem dyet różnicy. Dlatego to należą obecnie do klasy pierwszej, pod względem dyet, urzędnicy pobierający roczną płacę od 1 400 zł. począwszy w górę, a nie wyżej 1.500 zł. w. a. jak było w projekcie.

Do §. 3. dodała komisya uchwalony już w instrukcyi przepis, że dyety za granicami kraju rachowane będą w dwójnasób.

Treść projektu Wydziału krajowego pozostała zresztą niezmienną. Pomniejsze poprawki dotyczą raczej formy aniżeli samej osnowy.

Komisya wnosi:

„Wysoki Sejm raczy załączonemu tu pod % projektowi ustanowy służby krajowej nadać uchwałą swoją moc obowiązującą.“

Lwów 16. Marca 1866.

Dr. Juwenal Boczkowski w. r.,
przewodniczący.

Dr. Rydzowski w. r.,
sprawozdawca.

Ustanowa służby krajowej.

I. Oddział.

Ogólne postanowienia.

§. 1.

Ustanowa niniejsza obejmuje przepisy o kwalifikacji urzędników i sług krajowych, o ich obowiązkach służbowych, płacy, wynagrodzeniach, emolumentach i innych prawach, o ich widokach na przyszłość, o skutkach wynikających z zachowania się niezgodnego z przyjętymi na siebie obowiązkami służby, o postępowaniu w takich razach, nakoniec o ustaniu stosunku służby.

§. 2.

Postanowienia względem urzędników odnoszą się także i do sług, o ile nie odmiennego dla sług w szczególności w sobie nie zawierają.

II. Oddział.

O kwalifikacji do służby krajowej.

§. 3.

Do umieszczenia w służbie krajowej wymaga się w ogólności:

1. wieku życia najmniej 18tu a nie więcej jak 40tu lat;
2. nieposzlakowanego życia;
3. zdolności posadzie odpowiedniej.

§. 4.

W szczególności wymaga się:

1. od kandydatów na posady urzędników konceptowych Wydziału krajowego, dowodu ukończonych szkół prawnych, złożonych z dobrym postępowaniem wszystkich trzech egzaminów rządowych, lub wszystkich egzaminów ścisłych w celu uzyskania doktoratu praw, a nadto od ubiegających się o wyższą posadę, dowodu odpowiedniej praktyki;

- 4
2. od kandydatów na posady urzędników obrachunkowych i kasowych, dowodu ukończenia 6. klasy gimnazjalnej, albo szkoły realnej, lub też akademii handlowej, w Zakładzie upoważnionym do wydawania świadectw na całe Państwo ważnych, tudzież dowodu złożonego z dobrym postępem egzaminu z rachunkowości kameralnej lub merkantylnej; nadto od ubiegającego się o wyższą posadę, dowodu dostatecznej praktyki w odnośnych zawodach, i znajomości rządowego systemu administracji, kasowości i rachunkowej kontroli;
 3. od kandydatów na posady w oddziale technicznym, dowodu odpowiednich wiadomości technicznych;
 4. od kandydatów na posady w oddziale Zakładów naukowych, takich samych kwalifikacyj, jakich wymagają przepisy rządowe na posady w podobnych przez Rząd utrzymywanych Zakładach; na posady zaś w Zakładach naukowych, dotąd przez Rząd niezaprowadzonych, przepisze stosowną kwalifikację Wydział krajowy;
 5. od kandydatów w oddziałach manipulacyjnych wymaga się dowodu ukończonego niższego gimnazjum, lub niższej szkoły realnej i dowodu czytelnego i pięknego pisma; nadto od ubiegającego się o posadę dyrektora kancelaryi, protokolisty i archiwisty, dostatecznej znajomości odpowiedniej służby;
 6. od kandydatów na bezpłatnych aplikantów wymaga się dowodu ukończonych wyższych, chociażby nie wszystkich w ustępie 1. oznaczonych nauk;
 7. od kandydatów na odźwiernych i woźnych wymaga się znajomości czytania, pisanie i rachowania.

§. 5.

Wyłączają się od służby krajowej następujący:

1. ci, którzy za czyn zbrodniczy, wykroczenie lub przestępstwo stanowiący, z chciwości zysku wynikły, lub publiczną obyczajność naruszający, pod śledztwem zostają, albo od winy dla niedostateczności dowodu uwolnieni, albo nakoniec winnymi uznani zostali;
2. ci, których sąd prawomocnie uznał za marnotrawców;
3. ci, na których majątek konkurs lub postępowanie ugodne rozpisano, jak długo trwa kon-

kurs lub postępowanie, jakoteż ci, którzy w skutek konkursu lub ugodnego postępowanie winnymi uznani zostali;

4. urzędnicy i słudzy, oddaleni ze służby rządowej, krajowej lub w gminie pełnionej, za czyn hańbiący, lub za niedbałość w służbie.

§. 6.

Krewni w linii wstępczej lub zstępnej, jakoteż w linii pobocznej do trzeciego stopnia włącznie, w takimże stopniu powinowaci, nie mogą zajmować w służbie krajowej takich posad, na którychby jeden drugiemu był podporządkowany, lub jeden drugiego miał kontrolować.

W razie, gdyby wymienione powinowactwo nastąpiło między urzędnikami w powyższym stosunku służby zostającymi, przeszkoda taka uchyloną być ma według możności przeniesieniem jednego z nich, jednakże bez uszczerbku tak co do jego rangi, jakoteż jego dochodów.

Toż samo ma nastąpić wtenczas, kiedy posada nadaną została mimo powyższego przepisu z nieuwagi lub niewiadomości.

§. 7.

W celu obsadzenia jakiegokolwiek posady należy rozpisać i ogłosić konkurs.

Od zasady tej wtedy tylko odstąpić można, kiedy kandydat pod względem zdolności wszelką daje rękojmię, iż obowiązkom do posady przywiązanym zupełnie odpowie, a zgłoszenie się godniejszego kompetenta jest wątpliwem.

W każdym atoli razie przy obsadzaniu posad należyty i słuszny wzgląd mieć należy na osoby w służbie krajowej już zostające.

§. 8.

Ubiegający się o posadę w służbie krajowej wywieść się mają w podaniu z ogólnego i szczegółowego swego uzdolnienia, oraz oświadczyć, czyli i z którym urzędnikiem krajowym są spokrewnieni lub spowinowaceni, i w jakim stopniu.

Wydziałowi krajowemu wolno obok tego na drodze właściwej zasiągać wiadomości o zdolności kandydata.

§. 9.

W celu obsadzenia podrzędnych posad w jakim urzędzie lub Zakładzie krajowym, Wydział krajowy zażąda propozycji i opinii właściwego naczelnika.

§. 10.

W propozycji takiej naczelnik przedstawi trzech kandydatów na każdą wakującą posadę, przedkładając Wydziałowi krajowemu podania z alegatami wszystkich kompetentów według ułożyc się mającej listy.

§. 11.

Lista kompetentów o posadę w służbie krajowej zawierać ma następujące rubryki:

1. imię i nazwisko, kraj i miejsce urodzenia, wiek, religia, stan i stosunki familijne;
2. służba obecna i czas jak długo w niej pozostaje, płaca i inne pobory do niej przywiązane;
3. dawniejsza służba, jej czas i połączona z nią płaca, jakoteż inne dochody;
4. cały czas służby dotychczasowej;
5. uzdolnienie, znajomość języków i inne wiadomości naukowe;
6. pilność i zdatność;
7. zachowanie się;
8. pochwały, remuneracye i inne zasłużone odznaczenia;
9. napomnienia lub skarcenia;
10. uwaga.

§. 12.

Wydział krajowy nadaje systemizowane przez Sejm posady.

Posady nadawać należy tylko kandydatom odznaczającym się zdolnością, wykształceniem naukowym i zasługami.

Osądzenie w tym względzie służy wyłącznie Wydziałowi krajowemu.

§. 13.

Nowomianowany urzędnik, tudzież urzędnik dawny w nową kategorię służby wstępujący, wykoną podczas posiedzenia Wydziału krajowego przed Marszałkiem przysięgę podług roty pod A. załączonej. Wyjątkowo może Wydział krajowy delegować do odebrania przysięgi jednego z swoich członków.

Po wykonaniu przysięgi, urzędnik podpisze rotę teje własnoręcznie w właściwej księdze, a jeden z Członków Wydziału, stwierdzi złożenie przysięgi na dekrete nominacyjnym.

Przy wykonaniu przysięgi przez urzędnika podrzędnej rangi Urzędu lub Zakładu krajowego, obecnym być ma także przełożony odnośnego Urzędu lub Zakładu, jeżeli tenże w mieście Lwowie się znajduje.

Praktykanci konceptowi wykonują przysięgi dopiero po szczęści tygodniach rzeczywistej służby.

B.

Aplikanci składają zaraz na wstępie uroczyste przyrzeczenie według roty B.

C.

Urzednicy obrachunkowi składają przysięgę według roty C., kasowi według roty D.

D.

Sędziy wykonują przysięgę przed Naczelnikiem Urzędu lub Zakładu, a w Wydziale krajowym przed Członkiem Wydziału zawiadującym sprawami administracji wewnętrznej, w obecności dyrektora kancelaryi według roty E.

E.

§. 14.

Z dniem wykonania przysięgi poczyna się służba. Jednakże sługa i nowo wstępujący do służby krajowej urzędnik otrzyma nominację na stałą posadę dopiero po upływie roku, i to w tym tylko razie, jeżeli w ciągu tej prowizorycznej rocznej służby, wszelkim warunkom służby odpowiedział.

§. 15.

Jeżeliby który z urzędników z powodu chwilowej przeszkody służby swej pełnić nie mógł, a szczegółowa instrukcja względem jego zastępstwa nie stanowiła, natenczas powołany będzie w jego miejsce inny urzędnik, który obok własnych obowiązków zastępować go będzie winien. Jeżeliby zaś zastępstwo takie ze względów służby miejsca mieć nie mogło, powołać należy umyślnie innego urzędnika do zastępstwa na czas przeszkody. (Substytucya.)

Zarządzenie takiej substytucyi należy do naczelnika odnośnego Urzędu lub Zakładu, jeżeli zastępstwo prawdopodobnie trwać dłużej niema nad dni ośm, w przeciwnym zaś razie, lub gdyby zastępstwo już dni ośm trwało, do Wydziału krajowego.

Równie Wydziałowi krajowemu tylko, służy prawo substytuowania w miejsce naczelnika Urzędu lub Zakładu, urzędnika innego aniżeli tego, który z mocy instrukcyi powołanym jest do zastępstwa.

§. 16.

W razie substytucyi, substytut nie składa przysięgi służbowej, jednakże należy w dekreście nominacyjnym wskazać mu obowiązki z substytucją połączone.

§. 17.

Wydział krajowy ma prawo przenosić urzędników ze względów służbowych z jednej służby

krajowej do drugiej, jednakże bez wyrządzenia im uszczerbku w randze, płacy i innych dochodach.

§. 18.

Zamiana posad w służbie krajowej, między urzędnikami dobrowolnie umówiona, zawistą jest od przyzwolenia Wydziału krajowego. Zamianę taką uważać należy jakby nową nominacyę.

III. Oddział.

○ obowiązkach służby.

§. 19.

Wszyscy w służbie krajowej zostający, podlegają Wydziałowi krajowemu. Obowiązkiem ich jest być zawsze z winnem uszuowaniem dla Marszałka, Członków Wydziału krajowego, naczelników Urzędów i Zakładów. i wypełniać chętnie i posłusznie wszelkie ich zlecenia służbowe.

§. 20.

Urzędowanie sprawować należy w godzinach przez Wydział krajowy przepisanych.

W nagłych zaś czynnościach Wydziału krajowego, winien każdy urzędnik pełnić urzędowanie bez względu na godziny urzędowe.

Wyjawszy przypadek choroby, nie wolno żadnemu urzędnikowi bez pismiennego zezwolenia (urlopu) uchylać się od urzędowania.

W razie choroby winien urzędnik zawiadomić o tem natychmiast swego przełożonego, a na żądanie lub w razie dłuższej choroby wykazać się świadectwem lekarza.

§. 21.

Urlopów, do dni ośmiu udzielać może Członek Wydziału krajowego urzędnikom swego departamentu; przełożeni Urzędów i Zakładów podwładnym swoim urzędnikom; dyrektor kancelaryi Wydziału krajowego sługom Wydziału krajowego.

Urlopów na czas dłuższy udziela Wydział krajowy.

Te same prawidła stosować należy przy udzielaniu urlopów aplikantom.

Urlopy zapisywane będą do właściwej księgi.

Niniejsze postanowienia nie odnoszą się do czasu wakacyj, których używają osoby stanu naukycielskiego w Zakładach naukowych.

§. 22.

Wszyscy urzędnicy załatwiać powinni, stosownie do przepisów i poleceń wyższych, połączone z posadą sprawy i czynności spiesźnie, według najlepszej swej wiedzy, z całą gorliwością i ciągłą pilnością; powinni nadto wieść życie moralne i nie takiego nie czynić, aby zaufaniu ku nim i powadze ich szkodzić mogło.

§. 23.

Wszyscy w służbie krajowej zostający zachować winni w ogólności tajemnicę urzędową. a w szczególności tam, gdzieby przez wyjawienie cierpieć mógł interes kraju lub strony, lub gdy im zachowanie tajemnicy nakazane zostało.

§. 24.

Zadnemu urzędnikowi nie wolno za urzędowe czynności przyjmować od stron darów przyrzeczonych lub ofiarowanych, ani też zapewniać sobie jakichkolwiek korzyści.

W razie zachodzącego między urzędnikiem krajowym a stroną stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w §. 6. określonego, urzędnik winien złożyć poruczoną sobie do załatwienia sprawę przełożonemu celem oddania jej innemu urzędnikowi do załatwienia.

§. 25.

Każdy w służbie krajowej zostający, odpowiedzialnym jest Reprezentacyi krajowej za wszelką szkodę z jego winy, czy to przez naruszenie, czy to przez zaniedbanie obowiązku. krajowi albo funduszowi lub Zakładowi, pod zarządem krajowym zostającemu wyrządzoną. Jeżeli szkoda wynikła z winy kilku, stosować należy postanowienia §§. 1301. i 1302. ust. cyw.

Ściągnięcie zwrotów pieniężnych odbywać się może potrąceniem z płacy dodatku na pomieszkowanie i płacy emerytalnej urzędników aż do połowy wysokości tychże.

Inne pieniężne należitości urzędników z majątku krajowego lub też z funduszków przez kraj administrowanych, mogą być bez ograuiczenia obrócone na zaspokojenie wyrządzonej szkody.

§. 26.

Bez uprzedniego zezwolenia Wydziału krajowego, nie wolno urzędnikom publikować drukiem lub też innym prawnie za równy drukowi uznanym sposobem, żadnych wiadomości urzędowych, o ustnych lub piśmiennych zdarzeniach służbowych.

§. 27.

Uboczne zatrudnienia po za urzędem nie są wzbrenione urzędnikowi o tyle, o ile takowe nie uwłaczają dobrej jego sławie i godności, o ile rodzaj i właściwość tego zatrudnienia nie przynosi uszczerbku służbie, lub bezstronności jego nie poddaje w wątpliwość, i jeżeli urzędnik dla ubocznego zatrudnienia swojej służby w żadnym względzie nie zaniedbuje. Jednakże Wydziałowi krajowemu tylko służy prawo orzekania w tej mierze i zabronienia urzędnikowi ubocznego zatrudnienia z przyczyn powyższych.

§. 28.

Urzędnik zamierzający zawrzeć śluby małżeńskie, winien zawiadomić o tem Wydział krajowy.

§. 29.

Naczelnicy Urzędów i Zakładów, oraz inni przełożeni starać się będą o stosowny i sprawiedliwy podział pracy między urzędników, zadaniem ich jest kierować tokiem spraw odpowiednio celowi, i nadzorować urzędników w pełnieniu obowiązków służbowych i co do ich zachowania się w służbie, przestrzegać ścisłego wykonywania przepisów i stosowania się do wydanych instrukcyj, oraz czuwać nad gruntownem, zarazem rychłem załatwieniem spraw; a ponieważ odpowiedzialni są za całą manipulację w Urzędzie lub Zakładzie, przeto obowiązkiem ich będzie w razach zaniedbywania lub nadwężania służbowych obowiązków, po bezskutecznem napomnieniu lub naganie, donieść natychmiast Wydziałowi krajowemu.

§. 30.

Naczelnicy Urzędów i Zakładów, jakoteż inni przełożeni, powinni oceniać z sumienną sprawiedliwością prace, zdolności i zachowanie się podwładnych swoich urzędników, w szczególności zaś przy propozycjach na posady postępować z ścisłą bezstronnością.

§. 31.

Naczelnik Urzędu lub Zakładu utrzymywać ma listę służbową urzędników i wypełniać rubryki tejże z wszelką dokładnością.

Wydział krajowy utrzymuje listę służbową naczelników Urzędów lub Zakładów, i instrukcją wskazanych zastępców tychże, tudzież własnych urzędników.

F.

Dalsze przepisy co do treści i formy list służbowych, niemniej co do sposobu utrzymywania takich, zawarte są w załączniku pod F.

IV. Oddział

O prawach z stosunku służby wynikających.

§. 32.

Urzednicy uzywaja tytuluj do posady przywiazanego i rangi, wedlug nastepujacych postanowien:

1. Rangę urzędników w ogólności oznacza klasa dyet, czyli dziennej płacy.
2. Pomiędzy urzędnikami jednej i tej samej klasy ma pierwszeństwo ten, który większą pobiera płacę, przy równej płacy ten, który dłuższy czas o teje samej płacy służy, a przy równym czasie służby ten, który przed objęciem posady wyższej, wstąpieniem na posadę wyższą, pierwszeństwo miał w służbie.
3. Rangę urzędnika z innej publicznej służby do służby krajowej wstępującego, oznaczy Wydział krajowy przy nominacji.

§. 33.

Każdemu w służbie krajowej zostającemu należy się:

- a) płaca,
- b) dodatek na pomieszkanie, lub pomieszkanie w naturze, o ile jedno lub drugie połączone jest z posadą.

Urzednicy i sładzy, przeniesieni na stan chwilowego lub stalego spoczynku, pobierac będa pensję emerytalną lub zaopatrzenie, a pozostałe po nich wdowy i dzieci, wsparcie.

Prawidła i warunki, podlug których urzednicy i sładzy, ich wdowy i dzieci uzyskac mogą prawo do pensji emerytalnych, do zaopatrzenia lub wsparcia, są przedmiotem osobnej wydac się mającej ustawy emerytalnej. Przepis ten nie uwlaeza bynajmniej prawom już nabytym.

Wydział krajowy stanowi o przeniesieniu urzedników i sług na stan chwilowego lub stalego spoczynku, oraz o udzieleniu wsparcia ich wdowom i dzieciom.

Urzednikom i sługom bylego Wydziału stanowego, którzy wstąpili w służbę Wydziału krajowego, policzone będa przy wymiarze emerytury lata służby przy Wydziale stanowym odbytej, a postanowienia przyszłej ustawy emerytalnej stoso-

wane będą takie i do nich o tyle, o ile takowe na ich korzyść wypadną.

O ile urzędnikowi, który wstępuje do służby wymagającej wyższego wykształcenia, technicznych wiadomości lub szczególnej wprawy, pewna ilość lat przy wymiarze pensyi emerytalnej przyznana być ma, zależeć będzie od układu między nim a Wydziałem krajowym zawartego.

§. 34.

Jakie roczne płace połączone są z posadami, czy i jakie należą się urzędnikom dodatki na pomieszkanie, lub też pomieszkanie w naturze, oznacza etat osób i płacy urzędników krajowych przez Sejm uchwalony, jakoteż późniejsze przez Sejm w tej mierze, z zachowaniem praw już nabytych, powzięte uchwały.

§. 35.

Płaca należy się urzędnikowi od dnia przysięgi wykonania służbowej, w tych zaś razach, gdzie złożenie przysięgi nie ma miejsca, od dnia objęcia służby.

Płace roczne wypłacane będą w miesięcznych równych ratach z góry, a z dniem pierwszym miesiąca urzędnik uabywa prawo do płacy za tenże miesiąc.

W razie ustania stosunku służby w skutek śmierci, rezygnacyi, lub w inny jakikolwiek sposób, płacy za miesiąc wziętej nietylko że się nie zwraca, ale gdyby nie była wziętą, wypłacona być powinna.

§. 36.

W razie uznanej potrzeby, Wydział krajowy może urzędnikom klęską dotkniętym, assygnować zaliczkę aż do wysokości jednej czwartej części rocznej ich płacy, którą najdalej w dwudziestu miesięcznych równych ratach, ze stałej ich płacy sciągnąć należy. Dopóki zaliczka jedna nie będzie zwróconą, nowa udzieloną być nie może.

Zaliczki, któreby potrąceniem z płacy stałej zwrócone być nie mogły, sciągnięte być mogą z innych dochodów, jakieby się urzędnikowi z krajowych funduszków należały, nigdy zaś w przypadku śmierci z pensyi, prowizyi lub innych należności ich wdów i sierót.

§. 37.

Wydział krajowy mocen jest, urzędnikom, wyszczególniającym się zdolnością, pracowitością i uczciwością, w miarę zasług dawać remuneraoye

aż do wysokości jednej piątej części rocznej ich płacy, po dłuższej zaś służbie krajowej wyznaczyć nawet urzędnikom Wydziału krajowego osobisty roczny dodatek do płacy aż do wysokości 200 złr. w. a.

Wszakże ani urzędnikowi, ani służce nie wolno, z wyjątkiem postanowienia §. 43., wnosić prośby o udzielenie jakiegobądź remuneracyi. Ogólna kwota rocznym budżetem na ten cel przeznaczona w żadnym razie przekroczoną być nie może.

§. 38.

Dodatki na pomieszkanie wypłacane będą z góry w półrocznych równych ratach, a to dnia 1. Kwietnia i 1. Września.

Dodatek na pomieszkanie, jeżeli jest połączony z posadą, należy urzędnikowi pierwszego dnia Kwietnia lub Września, który bezpośrednio po jego nominacyi następuje.

W razie rozwiązania stosunku służby w ciągu półroczu, 1szym ustępem oznaczonego, należy względnie dodatku na pomieszkanie, stosować postanowienia w §. 35. co do kwot miesięcznej płacy wskazane.

§. 39.

Z objęciem urzędu urzędnik ma prawo do pomieszkania, jeżeli z posadą jest połączone; gdyby było zajęte, czy to przez dawniejszego dzierżyciela, lub też przez jego familię, czekać musi na opróżnienie przez miesiąc jeden.

Urzędnik zajmujące pomieszkanie z posadą połączone, a w razie śmierci pozostała po nim familia, winni wyprowadzić się z niego najdalej w miesiąc po zgaśnięciu prawa do pomieszkania.

§. 40.

Suspendowany od urzędu i płacy urzędnik traci na czas suspensyi prawo do płacy i innych emolumentów, jednakże Wydział krajowy mocen jest wyznaczyć mu na utrzymanie kwotę sustentacyjną, aż do wysokości połowy jego płacy.

§. 41.

Urzędnikowi na inne miejsce przeniesionemu należy się, jeżeli przeniesienie nie nastąpiło na prośbę, wynagrodzenie kosztów przesiedlenia, stosownie do istniejących w tej mierze przepisów, jak G. i późniejszych postanowień Sejmu.

§. 42.

Prawo do dyet i kosztów podróży oznaczają oddzielne przepisy pod H. i możliwe późniejsze postanowienia Sejmu.

G.

H.

§. 43.

Urzędnikowi, substytuującemu chwilowo w miejscu swojego urzędowania innego urzędnika, mocen jest Wydział krajowy, wyznaczyć ze względu na szczególniejsze zasługi stosowną remunerację.

Jeżeli zaś urzędnik pełnić ma obowiązki substytucyi w innym miejscu, natenczas należą mu się diety i zwrot kosztów podróży według ogólnego prawidła.

§. 44.

Provizorycznie na posady krajowe nominowani (§. 14.) mają prawo do płacy i dochodów z posadą połączonych, przez czas trwania provizorycznej służby; mogą jednak dowolnie być oddaleni z posady i nie mają prawa do emerytury, ani też ich wdowy i sieroty prawa do pensyi lub innych należytości.

V. Oddział.

O skutkach wynikających z zachowania się niezgodnego z obowiązkami służby i o postępowaniu w takich razach.

§. 45.

Urzędnicy, którzy obowiązki swoje zaniedbują, albo je w jakimkolwiek względzie naruszają, którzy nieobyczajnem postępowaniem sobie albo Urzędowi zakał czynią, albo którzy lekko-myślniej dopuszczają się rozrzutności, karani będą:

- a) napomnieniem ustnem;
- b) napomnieniem na piśmie;
- c) napomnieniem ustnem w obec zgromadzonego Wydziału krajowego;
- d) zamknięciem płacy;
- e) odjęciem awansu na wyższą posadę, lub wyższą płacę, a to na czas oznaczony lub nieoznaczony;
- f) cofnięciem na niższą płacę, lub na podrzędniejszą posadę, nareszcie
- g) oddaleniem z służby krajowej.

Kary wymierza Wydział krajowy według przewinienia, nie będąc obowiązany trzymać się przytem wyznaczonego stopniowania.

§. 46.

Za nieład i pomniejsze uchybienia napomina ustnie podwładnych swoich naczelnik urzędu lub Zakładu, lub też inny bezpośredni ich przełożony,

jeżeli stosownie do postanowień w następnych §§. większa kara nie ma miejsca.

§. 47.

Po bezskutecznem dwukrotnem napomnieniu ustnem, niemniej w razach, gdy postępowanie naganne lub niedbałość urzędnika większe przybrały rozmiary, albo szkodliwe pociągnęły za sobą skutki, naczelnik lub przełożony zawiadomi o tem Marszałka lub Wydział krajowy, a Wydział krajowy wyda urzędnikowi napomnienie na piśmie, przy czem zagrozić może cięższemi skutkami na przypadek, gdyby poprawa nie nastąpiła.

§. 48.

Jeżeli za zachowanie naganne dane było urzędnikowi napomnienie na piśmie pod zagrożeniem cięższych skutków na przyszłość, a poprawa nie nastąpiła, Wydział krajowy, stosownie do przewinienia i wyrządzonej szkody, wymierzy jedne z kar, w §. 45. od lit. c. do lit. g. włącznie oznaczonych.

§. 49.

Zamknięcie części lub całkowitej płacy, zarządzone w celu zmuszenia urzędnika do uskutecznienia pewnej poruczonej mu czynności służbowej, lub w skutek nieusprawiedliwionego nieuczestniczenia przez dłuższy czas do Urzędu, nigdy dłużej nad dwa miesiące trwać nie może.

§. 50.

Oddalenie z służby uchwała Wydział krajowy w następujących przypadkach:

1. jeżeli urzędnik za zbrodnię nadużycia władzy urzędowej, w służbie krajowej popełnioną, według ustawy karnej na karę skazany został;
2. jeżeli się dopuścił takiego przekroczenia, które utratę zaufania służbowego za sobą pociąga;
3. jeżeli urzędnik dopuścił się przewinienia w §. 5. pod 1., 2., 3., przewidzianego;
4. jeżeli przy ciągłym nagannem, z obowiązkiem sprzecznym zachowaniu się środki w poprzedzającym paragrafie wskazane okazały się bezskutecznymi;
5. jeżeli urzędnik ciągle bez usprawiedliwienia do Urzędu nie uczęszcza.

W przypadku tu pod 5. przywiedzionym należy urzędnika wezwać formalnie pod zagrożeniem oddalenia go ze służby do stawiania się w Urzędzie i do pełnienia obowiązków, a w razie potrzeby

przez zamieszczenie zawezwania w urzędowej gazecie.

§. 51.

Przed wydaniem napomnienia na piśmie (§. 45. ad lit. b.), lub przed dokonaniem napomnienia w obec zgromadzonego Wydziału krajowego (§. 45. ad lit. c.), Wydział krajowy przekonać się winien o karygodnem zachowaniu się urzędnika, i podać mu sposobność do uniewinnienia się.

W przypadkach, gdzie idzie o zastosowanie kary w §. 45. pod lit. d., e., f. i g. wspomianej, należy przedsięwziąć właściwe śledztwo dyscyplinarne.

Marszałek krajowy deleguje w tym celu komisję złożoną z dwóch Członków Wydziału krajowego i sekretarza, która śledztwo przeprowadzi, a w razie potrzeby świadków i rzeczoznawców wysłucha.

Akta śledcze oddane będą z polecenia Marszałka takiemu Członkowi Wydziału krajowego, który w śledztwie nie miał udziału; ten wniesie sprawę na posiedzenie, a Wydział wyda wyrok.

Od wyroku Wydziału nie ma odwołania.

§. 52.

Dyscyplinarnego śledztwa zadaniem będzie, dochodzić istoty uczynku i winy oskarżonego urzędnika tak, ażeby sprawiedliwy zapasć mógł wyrok.

§. 54.

Dochodzenie i wysłuchanie zwykle odbywa się ustnie w formie protokołu, wyjątkowo w drodze pisemnej, a według potrzeby, przez inne władze lub urzędy.

Oskarżony zawiadomiony być ma zupełnie i dokładnie o oskarżeniu, o dowodach i poszlakach, przeciwko czemu wolno mu się bronić.

§ 55.

Przy wydawaniu wyroku, które służy za podstawę, postąpić należy bez względu na ścisłe prawa dowodowe, według wolnego przekonania, lecz wyrok Wydziału powinien być motywowany.

Jeżeli przewinienie podlega rozpoznaniu władzy karnej, wówczas akta śledcze odesłać należy do właściwej władzy, gdyby ta już pierwiej o tem zawiadomiona nie była.

§. 56.

Kary wskazane w §. 45. pod lit. b., c., d. i e. do listy służbowej zapisać, a po upływie lat

trzech, jeżeliby odpuścić wcześniej nie nastąpiło, wykreślić należy, z wyjątkiem jednakże kary pod f., która na zawsze w ewidencji pozostać powinna.

Termin powyższy liczy się w przypadkach, gdy skarcenie nastąpiło na czas oznaczony, od upływu tego czasu, w innych razach od daty rozporządzenia.

§. 57.

Z ważnych powodów może Wydział krajowy, a w przypadkach nagłych sam Marszałek natychmiast usunąć prowizorycznie urzędnika od urzędowania i płacy.

Usunięcie prowizoryczne przez Marszałka zarządzane, poda tenże do wiadomości Wydziału do dalszego urzędowego postąpienia.

§. 58.

Usunięcie, suspendowanie urzędnika od Urzędu i płacy, zarządzić należy w każdym razie, gdy tenże z powodu karygodnego czynu uwięzionym został, usunięcie takie rozciąga się na czas trwania aresztu.

Jeżeli jednakże urzędnik pomimo zarządzonego przeciwko niemu postępowania karnego nie został aresztowanym, dalej w razie dochodzenia dyscyplinarnego, niemuż w razie postępowania konkursowego lub ugodnego, nakoniec w razie śledztwa o marnotrawstwo, suspendowanie urzędnika zależeć będzie od oceny Wydziału krajowego.

§. 59.

Suspendowanemu urzędnikowi, który w skutek postępowania karnego lub dyscyplinarnego za winnego uznany nie został, należy się zwrot zatrzymanej płacy.

§. 60.

Aplikantów napominać będzie za uchybienia mniejszej wagi ustnie przełożony, za powtarzające się zaś uchybienia, lub za przekroczenia oddaleni będą bez śledztwa, za uchwałą Wydziału krajowego.

§. 61.

Naczelnicy urzędów i zakładów, a w Wydziale krajowym Dyrektor kancelaryi mogą usuwać, gdy tego potrzeba wymagać będzie, odzwiernych, woźnych i sług, jako bezpośredni ich przełożeni, tymczasowo ze służby, winni jednakże równocześnie donieść o tem Wydziałowi krajowemu.

O stanowczem ich oddaleniu za karę orzeka Wydział krajowy, po przewidzianem śledztwie.

VI. Oddział.

O ustawie stosunku służbowego.

§. 62.

Stosunek służbowy, oprócz w skutek śmierci, rozwiązuje się w razach:

- a) rezygnacyi z służby,
- b) przeniesienia na stan chwilowego lub stałego spoczynku, i
- c) oddalenia ze służby (§. 50.).

§. 63.

Rezygnujący z służby winien pełnić obowiązki swoje tak długo, dopóki Wydział krajowy rezygnacyi jego nie przyjmie.

§. 64.

O przeniesieniu na stan spoczynku i o postępowaniu w tej mierze stanowią osobne przepisy emerytalne.

VII. Oddział.

Zamknięcie ustanowy.

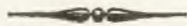
§. 65.

Załatwianie wszelkich wzajemnych pretensyj między reprezentacją krajową a osobami w służbie krajowej zostającemi, o ile takowe wypływają z stosunku służby, należy do Wydziału krajowego, z wyłączeniem drogi sądowej.

Wyjątek od tej zasady miejsce ma tylko w tych przypadkach, gdzie idzie o zwrot szkody lub antycypacyj należących się od urzędnika krajowi, albo funduszowi, lub zakładowi pod jego zarządem zostającemu, o ile należitości te nie mogły być ściągnięte z płacy lub innych dochodów urzędnika.

§. 66.

Każdy w służbie krajowej zostający uznać ma niniejszą ustanowę służbową, jakoteż powołane w niej szczegółowe przepisy, za obowiązujące go prawidła, i poddać się już z góry uzupełnieniom lub zmianom, jakie w nich przyszłe uchwały sejmowe postanowią.

Rota przysięgi

dla urzędników koncepcyjnych i manipulacyjnych.

Przysięgniesz Panu Bogu Wszechmogącemu, że Najjaśniejszemu Monarsze, Najmiłościwzemu Panu naszemu Franciszkowi Józefowi I., Cesarzowi Austryackiemu, Królowi Węgier i Czech, Galicyi i Lodomeryi i t. d., i wszystkim od Niego pochodzącym w Rządzie Następcom wiernym i posłusznym będziesz, że gdy przez nadanie Ci stałej (prowizorycznej) posady N. N. do grona urzędników krajowych przyjętym zostałeś, wedle konstytucyjnych ustaw Monarchii, a w szczególności naszego kraju koronnego, ściśle się zachowywać. przelozonym swoim należne uszanowanie i uległość okazywać, przydzielone przez nich prace i zatrudnienia pilnie i gorliwie wykonywać,

(dla urzędników kancelaryjnych): papiery i akta zawsze w porządku utrzymywać będziesz, że do żadnego kroku, obowiązkom twoim przeciwnego, ani darowizną, obietnicą, łaską lub niełaską, ani też przyjaźnią lub nieprzyjaźnią uwieść się nie dasz, lecz owszem wszelką szkodę lub niebezpieczeństwo odwracać, największą korzyść i dobro powierzonego sobie urzędu pomnażać, tajemnice urzędu zachowywać i w ogólności tak się sprawować będziesz, jak na człowieka honoru i wiernego sługę kraju przystoi.

Naostatek przysięgniesz, że z żadnem tajnem towarzystwem lub bractwem, ani w kraju ani za granicą w związkach nie zostajesz, ani też w podobne związki pod żadnym pozorem nie wejdiesz.

Tak jak mi tu przeczytano, wszystko dobrze i dokładnie zrozumiałem i według tego powinienem i chcę wiernie, poczeiwie i pilnie zachowywać się.

Tak mi Boże dopomóż!

Rota przyrzeczenia w miejce przystęgi
dla aplikanta.

Zaręczam honorem i uczciwością, że w czasie praktyki urzędowej w Wydziale krajowym, którą teraz rozpoczynam, wedle konstytucyjnych ustaw Monarchii, a w szczególności naszego kraju koronnego, ściśle się zachowywać, przełożonym moim winne uszanowanie okazywać, polecane mi zatrudnienia dokładnie, pilnie, gorliwie i bezinteresownie załatwiać, postanowienia tegoż Wydziału i polecenia przełożonych moich ochno wypełniać, tajemnice urzędu wiernie zachowywać, papiery i akta w porządku utrzymywać będę, że żadnych podarunków i korzyści z powodu zatrudnień moich urzędowych, czy to bezpośrednio czy pośrednio od nikogo i pod żadnym pozorem nie przyjmę, lecz w ogólności tak się zachowam, jak to przystoi na człowieka, który się kształci na urzędnika krajowego.

Rota przysięgi

dla urzędników oddziału obrachunkowego.

Przysięgniesz Panu Bogu Wszechmogącemu, ze Najjaśniejszemu Monarsze, Najmiłościwшему Panu naszemu Franciszkowi Józefowi I., Cesarzowi Austryackiemu, Królowi Węgier i Czech, Galicyi i Lodomeryi i t. d., i wszystkim od Niego pochodzącym w Rządzie Następcom wiernym i posłusznym będziesz, że gdy przez nadanie ci stałej (prowizorycznej) posady N. N. do grona urzędników krajowych przyjętym zostałeś, wedle konstytucyjnych ustaw Monarchii, a w szczególności naszego kraju koronnego, ściśle się zachowywać, położonym swoim przynależne uszanowanie i uległość okazywać,

(dla dyrektora oddziału obrachunkowego) powierzone sobie kierownictwo oddziału buchhalterycznego sumiennie sprawować, przydzielone sobie wedle instrukcyi służbowej lub szczególnych poleceń Wydziału krajowego prace i zatrudnienia pilnie i gorliwie wykonywać, nad ściśłem pełnieniem obowiązków służbowych przez podwładnych czuwać,

(dla innych urzędników) przydzielone przez nich prace i zatrudnienia pilnie i gorliwie wykonywać,

(dla wszystkich) papiery i akta zawsze w należyтым porządku utrzymywać będziesz, że do żadnego kroku, obowiązkom twoim przeciwnego, ani darowizną, obietnicą, łaską lub niełaską, ani też przyjaźnią lub nieprzyjaźnią uwieść się nie dasz, lecz owszem wszelką szkodę lub niebezpieczeństwo odwracać, największą korzyść i dobro powierzonego sobie urzędu pomnażać, tajemnice urzędu zachowywać i w ogólności tak się sprawować będziesz, jak na człowieka honoru i wiernego sługę kraju przystoi.

Naostatek przysięgniesz, że z żadnem tajnem towarzystwem lub bractwem ani w kraju ani za granicą w związkach nie zostajesz, ani też w podobne związki pod żadnym pozorem nie wejdiesz.

Tak jak mi tu przeczytano, wszystko dobrze i dokładnie zrozumiałem, i według tego powinieniem i chęć wiernie, poczciwie i pilnie zachowywać się.

Tak mi Boże dopomóż!

Rota przysięgi dla urzędników kasowych.

Przysięgniesz Panu Bogu Wszechmogącemu, że Najjaśniejszemu Monarsze, Najmikościwшему Panu naszemu Franciszkowi Józefowi I., Cesarzowi Austryackiemu, Królowi Węgier i Czech, Galicyi i Lodomeryi i t. d., i wszystkim od Niego pochodzącym w Rządzie Następcom, wiernym i posłusznym będziesz, że gdy przez nadanie ci stałej (prowizorycznej) posady N. N. do grona urzędników krajowych przyjętym zostałeś, wedle konstytucyjnych ustaw Monarchii, a w szczególności naszego kraju koronnego, ściśle się zachowywać, przełożonym swoim przenałżne uszanowanie i uległość okazywać,

(dla likwidatora) powierzone sobie kierownictwo kasy krajowej sumiennie sprawować, przydzielone mocą instrukcyi kasowej lub szczególnych poleceń Wydziału krajowego prace i zatrudnienia pilnie i gorliwie wykonywać, nad ściśtem pełnieniem obowiązków służbowych przez podwładnych czuwać, kontrolę kasy i wspólnie z kasyerem peryodyczne skontrolowanie onej według instrukcyi punktualnie i sumiennie odbywać będziesz,

(dla kasyera) przydzielone mocą instrukcyi krajowej lub szczególnych poleceń Wydziału krajowego prace i zatrudnienia pilnie i gorliwie wykonywać, kasę i rachunki w należyтым porządku utrzymywać, wspólnie z likwidatorem peryodyczne skontrolowanie kasy punktualnie i sumiennie odbywać będziesz,

(dla innych urzędników) przydzielone przez nich prace i zatrudnienia pilnie i gorliwie wykonywać będziesz,

(dla wszystkich) żadnej przepisom przeciwnej lub niebezpiecznej manipulacyi ani nikomu nie dozwolisz, ani się sam takowej nie dopuścisz, papiery i akta zawsze w należyтым porządku utrzymywać będziesz, że do żadnego kroku obowiązkom twoim przeciwnego ani darowizną, obietnicą, łaską lub niełaską, ani też przyjaźnią lub nieprzyjaźnią uwieść się nie dasz, lecz owszem wszelką szkodę lub niebezpieczeństwo odwracać, największą korzyść i dobro powierzonego sobie urzędu pomnażać, tajemnice urzędu zachowywać i w ogólności tak się sprawować będziesz, jak na człowieka honoru i wiernego sługę kraju przystoi.

Naostatek przysięgniesz, że z żadnem tajnem towarzystwem lub bractwem ani w kraju ani za granicą w związkach nie zostajesz, ani też w podobne związki pod żadnym pozorem nie wdasz się.

Tak jak mi tu przeczytano, wszystko dobrze i dokładnie zrozumiałem, i według tego powinieniem i chcę wiernie, poczciwie i pilnie zachowywać się.

Tak mi Boże dopomóż!

Rota przysięgi

dla odźwiernego i dla woźnego.

Przysięgniesz Panu Bogu Wszechmogącemu, że Najjaśniejszemu Monarsze, Najmiłościvszemu Panu naszemu Franciszkowi Józefowi I., Cesarzowi Austryackiemu, Królowi Węgier i Czech, Galicyi i Lodomoryi i t. d., i wszystkim od Niego pochodzącym w Rządzie Następcom wiernym i posłusznym będziesz, że gdy stale (prowizorycznie) mianowanym zostałeś N. N. przy kancelaryi Wydziału krajowego, wedle konstytucyjnych ustaw Monarchii, a w szczególności naszego kraju koronnego, ściśle się zachowywać, Marszałkowi krajowemu i Członkom, tudzież urzędnikom Wydziału krajowego winną cześć i posłuszeństwo okazywać, otrzymane od nich rozkazy z wszelką troskliwością i pilnością wykonywać, powierzone sobie pisma i pakiety do wskazanych Urzędów lub osób bez zwłoki i najpункtualniej oddawać i one od utraty chronić, dosłyszane tajemnice urzędu zachowywać, w miejscu swego przeznaczenia o godzinach przepisanych znajdować się, a nawet jeśliby tego była potrzeba, dniem i nocą na usługach będziesz, że do żadnego kroku obowiązkom twoim przeciwnego żadną darowizną, obietnicą, łaską lub niełaską, przyjaźnią lub nieprzyjaźnią uwieść się nie dasz, lecz owszem wszelką szkodę lub niebezpieczeństwo odwracać, a przeciwnie wszelką korzyść i dobro urzędu pomużać i w ogólności tak się sprawować będziesz, jak na człowieka uczciwego i wiernego sługę kraju przystoi.

Naostatek przysięgniesz, że z żadnem tajnem towarzystwem lub bractwem ani w kraju ani za granicą w związkach nie zostajesz, ani też w podobne związki pod żadnym pozorem nie wejdiesz.

Tak jak mi tu przeczytano, wszystko dobrze i dokładnie zrozumiałem, i według tego powinienem i chcę wiernie, poczciwie i pilnie zachowywać się.

Tak mi Boże dopomóż!

F.

Przepisy

względem utrzymania list służbowych urzędników i sług krajowych.

§. 1.

Listy służbowe osób w służbie krajowej umieszczonych zaprowadzone będą według załączonego % wzoru. Dla każdej osoby w służbie krajowej umieszczonej, otwartą będzie osobna lista.

§. 2.

Pierwsze cztery rubryki wypełnić ma zostający w służbie sam zgodnie z przedłożonemi w tej mierze dowodami.

§. 3.

Naczelnik Urzędu lub Zakładu sprawdzi te wypełnione rubryki, i w razie zgodności tychże z przedłożonemi dowodami stwierdzi to podpisem swoim na tabeli, a załączniki interesowanemu zwróci.

§. 4.

Rubryki 5., 6., 7., 8. i 9. wypełni naczelnik odnośnego Urzędu lub Zakładu.

§. 5.

Do wypełnienia rubryk w poprzedzającym paragrafie wspomnianego, zawezwie naczelnik swego zastępcę i najwyższego po nim w randze urzędnika Urzędu lub Zakładu, lub gdyby żadnego zastępcy nie było, dwóch najwyższych w randze urzędników Urzędu lub Zakładu.

§. 6.

Listy służbowe naczelników i urzędników wyższych w §. 5. wymienionych sprawdza stosownie do §. 3. i wypełnia stosownie do §. 4. Członek Wydziału krajowego, prowadzący sprawy odnośnego Urzędu lub Zakładu; listy służbowe zaś urzędników koncepcyjnych, manipulacyjnych i technicznych Wydziału krajowego, Członek Wydziału krajowego, referat kancelaryjny w Wydziale utrzymujący.

§. 7.

List y służbowe, w powyższy sposób wypełniane, przedłoży naczelnik urzędu lub Zakładu Wydziału

łowi krajowemu, a Członek Wydziału, zawiadujący sprawami tego Urzędu lub Zakładu, zapisze w rubryce „Uwagi“ zgodną lub oddzielną opinię swoją.

§. 8.

Rubrykę 5. (Uzdolnienie i zdatność) wypełnić należy wyrazem „celujące, dobre, dostateczne, niewystarczające“, rubrykę 6. (Pełnienie obowiązków) wyrazami „bardzo pilne, pilne, mniej pilne, opieszale“, rubrykę 7. (Zachowanie się w urzędzie) wyrazem „nienaganne“ albo naznaczyć nienaganność, rubrykę 8. (Usposobienie do służby) wypełnić należy wyrazem „celująco-zdatny, zdatny, mniej zdatny, niezdatny.“

W rubryce 9. (Uwag) uwidocznicie należy wszystkie uwagi, które z kwalifikacją i służbą w związku zostają.

§. 9.

Lista dla każdego w służbie zostającego wypełnioną być ma całkowicie, z wyjątkiem rubryki 8.

§. 10.

Każdemu w służbie zostającemu wolno jest przejrzeć listę swoją służbową i przedłożyć Wydziałowi krajowemu z tego powodu zarzuty swoje w celu dochodzenia i orzeczenia.

§. 11.

Listy służbowe rewidować należy z końcem każdego roku w sposób w powyższych §§. wskazany, i uskutecznić zarazem możliwe zmiany w kwalifikacji.

§. 12.

Przy propozycjach na posady, powołane do tego osoby zrewidują tabelę kandydatów, i uzupełnią przytem rubrykę ósmą.

§. 13.

Listy służbowe, przez naczelników Urzędów lub Zakładów ułożone, należy spisać w dwóch egzemplarzach, z których jeden w Urzędzie lub Zakładzie, drugi zaś w Wydziale krajowym zachowany będzie.

Listy służbowe, przez Członków Wydziału ułożone, spisują się tylko w jednym egzemplarzu dla przechowania w Wydziale krajowym.

§. 14.

Przy propozycjach na posady należy listy służbowe ułożyć w osobnym egzemplarzu i załączyć takowe do propozycji. Uzupełnienie rubryki ósmej uskutecznia się tylko na tym egzemplarzu.

Załącznik do Alegatu F.

Lista służbowa N. N.

1.	2.	3.					4.
		Dotychczasowa służba					
		Właściwość służby z przywiedzeniem dekretu nominacyjnego i dnia złożonej przysięgi, pochwały w służbie	Placa	Czas służby według			
Nazwisko i Imię, Miejsce urodzenia Rok i dzień urodzenia, Religia, Stan, Familijne stosunki, Właściwość służby	Nauki i uzdolnienia, Języki i inne wiadomości		lat	mie- się- cy	dni	Stosunki pokrewieństwa lub powinowactwa z osobami w służbie krajowej zostającymi	

5.	6.	7. Zachowanie się w Urzędzie z				8.	9.
Uzdolnienie i zdatność	Pełnienie obowiązków	przełożo- nymi	kole- gami	podrzę- dnymi	stronami	Usposobienie do służby, o którą się stara	U w a g i.

Przepisy

względem wynagrodzenia kosztów przesiedlenia urzędników i sług krajowych.

§. 1.

Wynagrodzenie kosztów przesiedlenia, należący się według §. 17. Ustawy służby krajowej urzędnikom lub sługom krajowym z powodu przeniesienia tychże z Urzędu, a nie na ich prośbę, oznacza się w następujący sposób:

§. 2.

Do kosztów przesiedlenia liczą się:

- a) dyety za czas na podróż potrzebny,
- b) koszty podróży i
- c) wynagrodzenie za uszkodzenie mebli.

§. 3.

Oznaczenie wynagrodzenia dyet (§. 2. a) i kosztów podróży (§. 2. b) następuje według osobnych prawideł ogólnych.

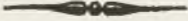
§. 4.

Wynagrodzenie uszkodzenia mebli w §. 2. c) wspomniane, wyznacza się dla bezżennego urzędnika w kwocie jednomiesięcznej, dla żonatego w kwocie dwumiesięcznej, a jeżeli ma więcej aniżeli dwoje dzieci, w kwocie trzechmiesięcznej rocznej płacy, jaką przed przesiedleniem pobierał.

§. 5.

Wynagrodzenie kosztów przesiedlenia asygnować należy po skutecznionem przesiedleniu i po złożeniu udowodnionego rachunku.

Na rachunek przypadającego wynagrodzenia Wydział krajowy mocen jest asygnować stosowne zaliczki.

Fragebogen

Bitte beantworten Sie die folgenden Fragen so genau wie möglich.

1.1

Bitte geben Sie an, wie oft Sie in den letzten 12 Monaten ...

1.2

Bitte geben Sie an, wie oft Sie in den letzten 12 Monaten ...

1.3

Bitte geben Sie an, wie oft Sie in den letzten 12 Monaten ...

1.4

Bitte geben Sie an, wie oft Sie in den letzten 12 Monaten ...

1.5

Bitte geben Sie an, wie oft Sie in den letzten 12 Monaten ...

H.

Prawidła

względem dyet i wynagrodzenia kosztów podróży urzędników i sług krajowych.

§. 1.

Urzędnikom krajowym, wydalającym się w celach urzędowych po za miejsce swej posady, jako też urzędnikom przebywającym po za tem miejscem, należy się w powszechności tytułem kosztów utrzymania osobna dzienna płaca czyli dyeta.

§. 2.

Urzędnicy pod względem dziennej płacy czyli dyety dzielą się na trzy klasy. Do klasy pierwszej należą urzędnicy z roczną płacą od 1.400 złr. w górę, do klasy drugiej urzędnicy z roczną płacą niżej 1.400 złr. aż do 800 złr. włącznie, do klasy trzeciej urzędnicy z roczną płacą niżej 800 złr. wal. austr.

§. 3.

Wysokość dziennej płacy czyli dyety wyznacza się dla urzędników według klas w §. 2. ustanowionych, mianowicie:

- a) dla urzędników klasy pierwszej po pięć złr. w. a. na dzień;
- b) dla urzędników klasy drugiej po cztery złr. w. a. na dzień;
- c) dla urzędników klasy trzeciej po trzy złr. w. a. na dzień.

Po za obrębem granic kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, oraz wielkiego księstwa Krakowskiego dyety liczone będą w dwójnasób.

§. 4.

Dzienną płacą opędzone być mają wszystkie koszta utrzymania, t. j. wikt, pomieszkanie, opał, światło i t. d.

W tym jedynie rzadkim przypadku, gdyby sprawa służbowa wymagała niezbędnie oprócz pomieszkania urzędnika, osobnej izby na kancelaryę, wydatek na taką izbę osobno policzony być może.

§. 5.

Urzędnikowi, który wydalwszy się w służbie po za miejscem swojej posady zachorował, należy się za udowodnieniem choroby dzienna płaca nieprzerwanie i za czas choroby.

§. 6.

Urzędnik wydalający się z miejsca, dokąd się w celach urzędowych udał na inne miejsce w własnej lub też jakiegokolwiek innej sprawie, nie tylko nie może za czas wydalenia się tego pobierać dziennej płacy, lecz nadto staje się odpowiedzialnym za samowładne oddalenie się, niemniej za zwłokę w załatwieniu sprawy i za szkodę ztąd wynikłą.

§. 7.

Urzędnikowi krajowemu, podróżującemu w celach urzędowych, należy się oprócz dyety także wynagrodzenie kosztów podróży, tak za podróż z miejsca posady na inne i na powrót, jakoteż za podróż po za miejscem służby, z jednego miejsca na drugie.

§. 8.

Urzędnik w podróży służbowej wiuien jest gdzie można nżyć kolei żelaznej lub statku parowego; na kolei żelaznej należy mu się klasa II., na statku parowym klasa I.

Za podróż drogą pocztową należy się urzędnikowi zwrócić przepisaną należytość extrapocztową za dwa konie, za poczesne dla pocztyliona, za kryty powóz, za smarowidła i za-przeżenie.

Jeśli w podróży nie można użyć extrapocztzy, urzędnik porachować sobie może stosownie do okoliczności kosztą podróży przyzwoitym parokonnym powozem, a w razach nadzwyczajnych także kosztą użytej przyprzążki.

Koszta takie należy według możności udowodnić, a przynajmniej pojedynczo wykazać; w podróży najmniej 10 mil na dzień odbywać, a odstąpienie od tej reguły usprawiedliwić należy.

§. 9.

Przy wysłaniu kilku urzędników w podróż urzędową do jednego i tego samego miejsca, należy dwom razem jeden tylko zwykły powóz.

Zapłacone myta przy użyciu czy to extra-poczty, czy też innej okazji, rachowane być mogą.

§. 10.

Urzędnikowi, który w celach urzędowych bez zwłoki lub uszczerbku dla służby podróżuje w inny, aniżeli w sposób powyżej wskazany, lub odbywa podróż pieszo, należą się koszta podróży według niniejszych przepisów.

§. 11.

Natomiast wolno jest urzędnikowi w takim razie jeżeliby w służbie, chociażby w miejscu swej posady, iść miał do miejsca o kwadrans drogi odległego, należytość powozową według miejscowego zwyczaju za jazdę tam i na powrót, jakoteż za zatrzymanie powozu przez czas załatwienia czynności potrzebny.

§. 12.

Urzednicy, udajacy się w zakresie zwykłych obowiązków swoich w okolice niebardzo odległe od miejsc swoich posad, celem nadzorowania, uskutecznienia wypłat, lub też innej jakiej czynności nie mają prawa do wynagrodzenia. Jeżeli zaś do podobnych czynności używa się urzędnika, który według kategorii swej służby nie jest do tego obowiązany, w ówczas należy mu się zwykle wynagrodzenie kosztów podróży. W obu razach należy się urzędnikowi dzienna płaca wtenczas tylko, jeżeli miejsce czynności odległe jest więcej niż dwie mile od miejsca stałej jego posady.

§. 13.

Wydział krajowy mocen jest urzędnikom, którzy z obowiązku swego odbywać muszą częste podróży, w pewnych bliższych okręgach wyznaczyć zamiast dyet lub kosztów podróży, lub wreszcie za jedno i drugie, stosowną roczną kwotę ryczałtową.

Równie mocen jest Wydział krajowy, jeżeli zamiejscowe płatne czynności urzędnika, o których poprzedzający paragraf wspomina, pewien dłuższy czas trwać mają, asygnować za ten czas urzęd-

nikowi przypadająca należność w ryczałtowej kwocie.

§. 14.

Słudzy krajowi, używani po za miejscem swej służby pobierają pod warunkami, pod jakimi urzędnikom dyety się należą, tytułem wyżywczego dziennie wynagrodzenie w kwocie po 1 zlr. 50 kr. w. a.

Wynagrodzenie kosztów podróży należy także sługom w tych samych przypadkach co i urzędnikom. Na kolei żelaznej należy im się miejsce w klasie III. wagonów, na statku parowym miejsce w klasie II. We wszystkich innych razach rachować sobie może sługa po 50 kr. za milę drogi tam i napowrót.

§. 15.

Urzędnik lub sługa, któryby mocą Instrukcyi nie był obowiązany lub upoważniony do przedsięwzięcia podróży służbowej, nie może w celu urzędowym podejmować żadnej podróży bez szczególnego nakazu lub polecenia swego przełożonego, inaczey traci prawo do wynagrodzenia dyet i kosztów podróży.

Nakazy lub polecenia także wydaje dla urzędników podrzędnych, o ileby Wydział krajowy inaczey nie zarządził, naczelnik Urzędu lub Zakładu, dla naczelników Wydział krajowy.

§. 16.

Wypłata dyet i kosztów podróży nastąpi po sprawdzeniu wykazu kosztów podróży (partykularza kosztów podróży) przez oddział obrachunkowy za asygnacją Wydziału krajowego.

Dla osądzenia stosowności rachunku kosztów podróży, odbytej w inny sposób a nie koleją żelazną, statkiem parowym lub na drodze pocztowej, należy załączyć do partykularza świadectwo urzędownie zatwierdzone, co do odległości w milach miejsca podróży, jeżeliby żadne inne dowody co do istotnie wyłożonych kosztów podróży złożone być nie mogły.

Przy należnościach myta wyszczególnić należy w partykularzu przytoczeniem nazwy stacyi myta i zapłaconą kwotę.

Czas spędzony na komisji, jakoteż w podróży tam i napowrót, wykazać należy albo w osobnym do partykularza załączonym dzienniku, z odwołaniem się do spisanych protokółów, dokumen-

tów i pism, a jeżeliby to uczynić się nie dało, wykazać należy w samym partykularzu potrzebę i sposób użytych dni.

§. 17.

Na rachunek dyet i kosztów podróży asygnowane być mogą stosowne zaliczki.

Kwoty zaliczkowe, o ileby według partykularza użyte nie zostały, równocześnie z przedłożeniem partykularza zwrócone być winny; należytości zaś, jakie się okażą po zbadaniu i zatwierdzeniu partykularza, zapłacone będą w terminie przy załatwieniu partykularza oznaczonym.

§. 18.

Partykularze podróży złożyć należy najdalej we trzy miesiące po ukończonej podróży służbowej, a to pod utratą prawa do wynagrodzenia dyet i kosztów podróży, i pod obowiązkiem bezwarunkowego zwrotu otrzymanej zaliczki, w razie potrzeby przez potrącenie z płacy.

Wyjątkowo tylko może Wydział krajowy zarządzić sprawdzenie zadawnionego partykularza i asygnować przypadającą kwotę w razie, gdyby urzędnik interesowany udowodnił, iż przewłoka w tej mierze nie nastąpiła z jego winy.

